



(గత సంచిక తరువాయి)

గోపీతో తనూ సన్నిహితంగా ఉండేది. సబ్బెక్సులో అర్ధంకానివి ఏమైనా లెస్సెస్ ఉంటే తనూ ఒకసారి పిలిపించుకొని చెప్పించుకునేది. గోపిలో ఉన్న తెలివితేటలు, చురుకుదనం, అల్లరిచిల్లర పనులు చేయకపోవడం తననూ ఆకర్షించక వుండలేకపోయాయి— అతనిగురించే ఆలోచనలు అనూరాధలో తిరుగుచున్నవి. ఊర్లో గోపీ జూడలేవి కనబడక పోయేసరికి అనూరాధ తండ్రి డాక్టర్ సలహా ననుసరించి గోపి తాలూకు విషయం ఘాటోతో సహా 'నీవు కనిపించకపోయేసరికి అమ్మనీపై బెంగపెట్టుకొని మంచంపట్టింది. ఎక్కుడున్న రావల్పిందంటూ పేపరులో ప్రకటించాడు.

★                      ★                      ★

వారంరోజులు గడిచాయి, అనూరాధ స్థితి అలాగేవుంది. ఆరోజు సాయంత్రం తన గదిలో మంచంపై నిద్రపోతుంది, సూర్యుడు తన ఎండతో పగలంతా కసిచూసి శాంతముఖుడై ఇక సెలవాంటూ పశ్చిమకొండలమీద పరుగులు తీశాడు. పక్షులన్నీ శబ్దంచేస్తూ తమతమ గూటికి చేరుకుంటున్నాయి, గాలికి చెట్లన్నీ శీలలూపుతున్నాయి, చంద్రోదయం కావస్తుంది, మెల్లగా వస్తున్న పిల్లగాలులవల్ల నీరసించిన అనూరాధ బోముమీద ముంగురులు కదలికలతో ఏదో వింత అందంచే కూరింది.

ఇంతలో 'రాధా' అన్న పిలుపు మధురంగా వినబడ్డది అనూరాధకు. మళ్ళీ అదే పిలుపు—కళ్ళు తెరచి చూసింది. కలా? నిజమా? సందేహం కల్గింది, మరొక్కసారి

'రాధా' అన్న పిలుపురావడంతో కిటికీవైపు చూసింది. మబ్బు వీడిన చంద్రుణ్ణి చూసిన చకోరీవలె అనందం పొంగింది. గోపి—గోపి తన కళ్ళకు కనిపిస్తున్నాడు, కిటికీదగ్గరగా రమ్మంటూ సంజ్ఞ చేస్తూ చిన్నగా నవ్వుతున్నాడు. తన కళ్ళకు తనే నమ్మలేక పోయింది.

ఎక్కడలేని జవసత్వాలు ఆమెలో కలిగాయి, మంచంమీదనుండి మెల్లగా లేచి కిటికీ దగ్గరగా వచ్చింది, సగం చిక్కిపోయిన ఆమె మోములో మునుపటిలా కళ లేకపోవడంతో గోపి ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు.

మెరుస్తున్న ఆ కళ్ళు తననే చూడడంతో, 'వచ్చింది నేనే—గోపిని' అన్న గోపి బెదవులమీద చిన్ననవ్వు విరిసింది.

'గోపీ! నన్ను క్షమింపూ!' బాధతో గొంతు గద్దదమైంది, అప్రయత్నంగా కళ్ళు వెంబడి ఏకధారగా కన్నీళ్ళు కురుస్తున్నవి.

'అదేం మాట అనూ! నీ వేంచేశావని?— ఎందుకలా ఏడుస్తున్నావు?'

'నేనే కదా, ఆ లెక్కరక్తో ఏవడో కొంటె వెధవ లవ్ లెటర్ విసిరాడే మోనను, కొని అలా చెప్పాను. కాని, అది నీవు వేసినట్లు తెలిస్తే...'

'చెప్పకపోయేదానివి కదూ! అంతేనా?' నవ్వుతూ అన్నాడు గోపి.

'అయినా, నీకు కాపీ రాయటం అలవాటు లేదని నాకు తెలుసు. కాని, ఆ సమయంలో చాల తొందరపడ్డాను. అగులు అలాచేయడం

నాదే తప్పయింది' గంభీరంగా ముఖం దాల్చుతూ అన్నాడు.

'పోనీలే గోపి! ఆ విషయాలు ఇప్పుడెందుకులే. ఇన్ని రోజులకు నీవు కనబడ్డావు—అంతేచాలు' పూర్తిగా నిట్టూర్చింది. ఎక్కడలేని సంతోషంతో పురివిప్పి ఆడింది అనురాధ.

వీధిలో ఎవరో వస్తున్నట్లు కనబడింది గోపికి. 'అమ్మ నాగురించి ఎంత బాధపడుతుందో... మళ్ళీ కలుస్తా రాధా!' అంటూ ఆ మసక వెలుతురులో ఇంటి ముఖంపట్టాడు తల్లి. ఎడబాటును ఇన్ని రోజులు భరించలేకపోయాడు.

తనకోసం ఎంతగా నిరీక్షిస్తుందో తల్లి. ఎంత తల్లడిల్లుతుందో తన తల్లి మనసు. వేగంగా కొట్టుకుంటున్న గుండెలతో ఇంటి తలుపుతట్టాడు గోపి. నులక మంచంలో మూలుతున్న ఆ తల్లి 'బాబూ! గోపి' అని కలవరిస్తుంది.

గోపి కళ్ళు ఆర్ద్రమయ్యాయి 'అమ్మా! అంటూ తల్లి గుండెలమీదవాలి 'అమ్మా' గోపినమ్మనేను—వీకొడుకును, వచ్చినమ్మా అంటూ తల్లి ఒడిలో తలవంచి బావురమని వచ్చాడు.

'బాబూ! వచ్చావా—ఇన్ని రోజు లెక్కడ వున్నావు?' అని తన కొడుకును దగ్గరగా తీసికొని తలనిమిరింది.

రైలుపట్టాలు చేరుకునేసరికి రైలు దాటి పోవడం, తిరిగి బ్రతుకుపై ఆశ జనించడం, ఇంటికి రాబుద్దికాక పట్టణానికి ప్రయాణమవడం, ఒకరోజు వీధిలో నడుస్తుండగా సగం చినిగిన పేపరులో తన ఫోటోవుండి ఎక్కడున్న

(17వ తరువాయి)

ఒక రసికుని వలలో చిక్కి ఆతడి పశువాంఛకు లొంగి గర్భిణి అయింది సుధ. తనను వివాహంచేసుకోమని ఆ రసికుని కోరి నిరాశచెందిన సుధ, గట్టునపడ్డ చేపలా విలవిలాడిపోయింది. ఇంటిలో తన సోదరి, వదిన చెప్పిన మాటలు పెడచెవినపెట్టి కన్నుగానక విహరించిన ఫలితంగా మోసపోయిన అమాయకురాలు సుధ జీవితం ఏ గమ్యాన్ని చేరుకోగలిగింది చక్కని సృష్టిగా ముసాబెన "ఇంటిని దిద్దిన ఇల్లాలు" చిత్రం వివరిం గలదు.

సుధగా సుదలు కురిపించే జయసుధ, కె. ఆర్. విజయ, సుజాత, శకుంతల, సుకుమారి, కమలహాసన్, బాలాజి, శ్రీకాంత్ మున్నగు నటీనటులందరూ నటించిన ఈ సాంఘిక చిత్రానికి మాటలు—పాటలు: ఆరుద్ర, సంగీతం: చక్రవర్తి, కూర్పు: కందస్వామి, దర్శకత్వం: ఏ. మణి. చక్కని ఫామ్లా సెంటిమెంట్ కథాగమనంగల ఈ చిత్రాన్ని నిర్మాత శ్రీ డి. రమేష్ చంద్ర నందన చిత్ర పతాకంక్రింద రూపొందించారు. ప్రెస్ రిలేషన్స్: శ్రీకృష్ణ.

★ "ప్రేమ లీలలు" ★

మీనా శివాను ప్రేమించి తండ్రి వద్దంటున్నా లేచివచ్చేసింది. ప్రియునిమీద మోజుతో హీరో కావాలన్న ఆతని కోరికకు జాసటుగా నిల్చి—తన ఒంటిమీద నున్న నగలను సైతం ఒలిచిపెట్టింది.

రావల్పిందని ఉండడం చూసి అమ్మ ఆరోగ్యం ఎలావుందో? అమ్మను ఎలాగైనా కలుసుకోవాలన్న తప్యతో ఇక్కడికి రావడం—ఏవేవో చెప్పకపోతున్నాడు. కాని ఆ అమృత హృదయం ఇవన్నీ వినివీంచుకోవడం లేదు. ఆమె కోల్పోయాననుకున్న కన్న కొడుకును తిరిగి పొందగలిగిందన్న ఆనందంతప్ప మరేమీలేదు. ఆమెకు కావలసింది అంతే! అవును మరి— ప్రేమకన్న మిన్న మరోటుందా?